

Homilie Rerum Novarum 2014

"Moeder, waarom leven wij?"

Deze eeuwenoude vraag heeft te maken met ons menselijk geluk en welzijn. Wat is de zin en het doel van ons leven? Wie ben ik? Waarom leven we hier? Wat brengt ons hier op aarde samen? Wat is de bedoeling dat ik doe met mijn leven?

"Moeder, waarom leven wij?"

Wat zou jij op deze vraag antwoorden!?

We zien heel wat mensen om ons heen die deze zin-vraag verdoven. Ze verdoven ze door hun geluk en welzijn te zoeken in uiterlijke en materiële dingen. Ze consumeren en geven graag geld uit aan eten en kleren, aan looks en lifestyle. In de moeilijke momenten van het leven grijpen ze naar pillen of wat botox. Het zijn mensen steeds op zoek naar het ultieme 'amazing' of 'Hollywood' - gevoel. Het grote gevaar is hier natuurlijk dat velen die uiterlijke droom niet bereiken. Of sommigen hebben wel een grote materiële welvaart opgebouwd maar leven onbevredigd en met een leeg gevoel. Is het daarom niet dat er zoveel malcontente en zure mensen rondlopen in onze maatschappij!?

Er is zeker niets mis mee om goed zorg te dragen voor jezelf. Maar wie alleen of vooral zichzelf ziet en zegt: "Alles gaat goed, ik consumeer en leef", sluit zichzelf op in een droomwereld, een illusie. Want ook al zijn er vele goede dingen in onze moderne wereld, er is ook veel wat niet goed gaat en daar mogen we niet blind voor zijn.

Het is zelfs psychisch gezond om af en toe "last te hebben van deze wereld", want het betekent dat je nog geraakt wordt door wat er rondom jou gebeurt. Wij kunnen en mogen niet blind zijn voor de gebroken relatie tussen mens en natuur. Als we bezig blijven zoals nu zal onze overconsumptie uitgroeien tot een ondenkbaar misbruik van natuurlijke hulpbronnen als hadden we 3 planeten tot onze beschikking. Op dinsdag 7 mei zag ik in het televisiejournaal jongeren in armoede die onze aandacht vroegen voor hun moeilijke leefsituatie. De kloof tussen rijk en arm groeit en met de financiële crisis is het bewustzijn over de grote ongelijkheid tussen gemeenschappen over de hele wereld toegenomen. We kunnen en mogen ook niet blind blijven voor symptomen van geestelijke ontwrichting als burn-out, depressie en zelfdoding. Burn-outs en depressies zijn in de laatste vijftig jaar sterk toegenomen, zelfs in landen waar de materiële levensstandaard tot grote hoogte gestegen is. Velen vragen zich af wat de zin is van hun werk en bezig zijn, wat ze eigenlijk willen doen met hun werk en leven.

"Moeder, waarom leven wij?"

Onze sociale beweging, het ACW - netwerk en zijn elf partners, vertrekt vanuit de overtuiging dat "wij de wereld zijn". Een sociale beweging beseft dat de zin van de wereld te maken heeft "met de ander". Rerum Novarum vieren is opnieuw duidelijk willen maken, het voornemen uitspreken en hernieuwen, dat wij mensen met elkaar willen "verbinden". Omdat we weten en beseffen dat ieder mens een fundamentele nood heeft aan een ander. Deze viering is daarom een appél aan onze eigen verantwoordelijkheid. Een verantwoordelijkheid die we gelukkig niet alleen, maar in verbondenheid met duizenden medestanders opnemen.

Bedankt, reuze bedankt, aan al wie in de voorbije tijden geijverd heeft met hart en ziel, met veel tijd en energie, met strijd en overleg, om op weg te gaan naar een verbonden en solidaire samenleving. Maar die solidaire samenleving is verre van af en compleet, en ze zal het ook nooit zijn. Omdat aandacht voor de ander niet vanzelfsprekend is, omdat naastenliefde en zin voor rechtvaardigheid niet aangeboren zijn, niet zomaar in mensen tot leven komen.

Waar vinden wij de energie en de veerkracht om ons blijvend in te zetten voor participatie en solidariteit, voor rechtvaardigheid en alles wat duurzaam is, voor een kwaliteitsvol leven voor iedereen!?

Het vernieuwde ACW en wijzelf kunnen daarvoor inspiratie vinden in vele bronnen. We vinden dat onmiskenbaar ook in het spoor van die Man van Nazareth: Jezus. Want Jezus leert ons - en ik zeg het met de woorden van onze vernieuwende paus Franciscus - "de vreugde van het evangelie". Het is inderdaad een vreugde en inspiratiebron om te mogen geloven dat God van ieder van ons houdt zoals we zijn. Om het met de woorden van Cardijn te zeggen:

"Voor God is ieder mens meer waard dan al het goud van de wereld".

Maar het evangelie wil niet alleen een "blijde" boodschap zijn, het wil tevens "bevrijdend" werken. Het evangelie roept ieder van ons op om zich steeds opnieuw te wagen aan het risico van de ontmoeting en de verbinding met het gelaat van de ander, vooral met en van diegenen die het moeilijk hebben.

Christenen staren op Hemelvaart niet naar boven, ze richten hun volle aandacht en hun vermogen van het hart naar "alle" mensen en naar "heel" de mens.

Er leeft bij de vrienden en de vriendinnen van Jezus een diep verlangen om de wereld te veranderen, om deze planeet van iedereen iets beter achter te laten dan dat we haar gevonden hebben. Ze willen zorg dragen voor de kwetsbaarheid van mensen en van de wereld waarin we leven.

Dat is hun antwoord op die eeuwenoude vraag: *"Moeder, waarom leven wij?"*

Laten we dat "vreugdevolle" en "bevrijdende" parfum van het evangelie met hoop, vertrouwen en passie aanbieden aan allen die we in onze sociale beweging ontmoeten. Laat dat onze bijdrage zijn aan het ACW op nieuwe sporen en wegen! Amen.